ృదేవోభవ

షూ"వసూ....
న్నా విప్ప
.. ఎంత
పచ్చి
తురు
ంటి
మ

పితృ

టర్ బయటే స్టాండు వేసి ఇంట్లోకి దూసుకు వ
టూ కేక పెట్టినట్లు పిలిచాడు జానకిరాం. బూట్ల
టింటి దగ్గరకెళ్లి "ఇంకా తెమల్లేదా నువ్వు. ఛా!..
కు చెవికెక్కదు. అవతల ఫ్రెండ్స్ ఫ్యామిలీస్‌తొ
కి మేనేజర్ని కలుస్తారు హాలు దగ్గర. వాడి కు
ం అని పొద్దునే చెప్పగా. వాడసలే తిక్క వెధవ. ఇలా
స్ అంటే పడి చస్తాడు. గుక్క తిప్పుకోకుండా చెబు

ల్కాల కోసం తడిపి ముద్ద చేస్తున్న గోధుమపిండి వంక
"ఎందుకలా అరుస్తారు. నాకేం చెవుడులేదు." వసుధ పుల్లవిరు
ది పీటపైన ముద్దను గట్టిగా కొడుతూ.
"అంటే నీ ఉద్దేశం" కోపంగా అడిగాడు.
కనిపించడంలా! నేను పూరికే కూచోలా. పుల్కాలు ఎవరు
చిరాకు పడింది.
జానకిరాంకి వెంటనే జవాబు తోచలేదు. వెళ్ళి బూట్లు విప్పి
దేశాడు. టవల్ తీసుకుని వాష్‌బేసిన్ వైపు వెళ్తూ "ఆ పని
" కనిరాడు.

జానకిరాం షాక్ తిన్నాడు.

"మీకేం మగమహారాజు....ఆయనగారికి అన్ని అమర్చాలా వద్దా నిలదీసినట్లడిగింది.

కోపం నసాలానికి పాకింది. వంటిట్లోకి వెళ్ళి స్టౌ ఆర్పేసి వసుధని చెయ్యి పుచ్చుకుని ఇవతలికి లాక్కొచ్చాడు. ఈ హఠాత్సంఘటనకి ఆశ్చర్యపడింది వసుధ

"మీకు మతిపోయిందా?"

"అవును....గెట్ రెడి ఇన్ టెన్ మినిట్స్" అజ్ఞాపించాడు.

పరిస్థితి గ్రహించింది.

"ఆయనగారికి రాత్రి భోజనం!" తమాయించుకుని అడిగింది.

"మళ్ళీ వచ్చాక చూద్దాం. ఒక్క పూటకి ప్రమాదం ముంచుకు రాదు." తేలికగా సమస్య పరిష్కరించుకున్నాడు.

"మీకేం అనేశారు. నిందపడేది నేను." నిష్ఠూరంగా అంది.

"నిందాలేదు. బొందా లేదు. ఇలా అమర్చి అన్ని చేస్తూంటే ముసలాయన ఇక్కడే తిష్ఠ వేస్తాడు. ఇప్పటికే మూడువారాలయింది. కిందటి వారమే తమ్ముడు దగ్గరికి వెళ్ళిపోతాడనుకున్నాను".

"ఇవ్వాళేదో వుత్తరం వొచ్చిందాయనకి"

"నాకవన్ని తెలియవు ఒకటి రెండు రోజులు చూసి నేనే చెబుతా" చిరాకుగా అన్నాడు.

"ఏమని చెబుతారు?" రెట్టించింది.

"తమ్ముడి దగ్గరికి పొమ్మని. మాట ప్రకారం వుండాలి. లేక

పోతే ఏమిటి. న్యూసెన్సు. నాకు మాట తప్పితే చిరెత్తుకొస్తుంది."

జానకిరాం కంఠం మళ్ళీ స్థాయి పెంచుకుంది.

"ఎందుకలా ఇదవుతారు" ఆయన షికారుకెళ్ళి తిరిగొచ్చే టైము య్యింది." హెచ్చరించింది.

"వస్తే రాని... నాకేం భయమా. స్పష్టంగా చెప్పేస్తా...."

"చాల్లెండి ఈ వాదనెందుకు."

"వాదనకాదు. జరిగేదే అంత. నువ్వు త్వరగా చీర మార్చుకు బయలుదేరు."

"కొంచెం కాఫీ కలిపిస్తా"

"అక్కర్లేదు. ఆఫీసులో ఫ్రెండ్స్‌తో ఇప్పుడే తీసుకున్నా.. కమాన్ గెట్ రెడి. క్విక్."

నలతగా వుండే షికారు కెళ్ళలేక మూలగదిలో మంచం మీద పడుకుండిపోయిన రామ్మూర్తి తన చెవుల్ని తాను నమ్మలేక పోయాడు. ఆ వయస్సులో మరొకరికయితే ఆ మాటలు విన్న పీదట మెదడు నరాలు చిట్లిపోయేవి.

రామ్మూర్తి తత్వం వేరు. జీవితం అంటే సాకల్యంగా తెలిసిన వాడు. లోకంపోకడ గ్రహించినవాడు. అందుకనే ఉద్రేకపడలేదు.

ఆపుకోవాలని ఎంత ప్రయత్నించినా దగ్గు తెర ఆగలేదు గట్టిగా దగ్గుతూ వరండాలోకి వచ్చాడు. బయట వుమ్మి వేయడానికి.

అప్పటికి రెడీ అయిన జానకిరాం తండ్రి షికారునుంచి తిరిగి వచ్చాడనుకున్నాడు.

వరండాలోకి వచ్చి, "మేం డాన్సు ప్రోగ్రాంకి వెళ్తున్నాం. వచ్చే టప్పటికి తొమ్మిది దాటుతుంది."

"ఫర్వాలేదురా. ఈ పూట ఎందుకో ఆకలిగా లేదు రెండు అరటి పళ్ళున్నాయ్. తిని పడుకుంటాను."

"నీయిష్టం"

ఇంతలో సుధ కూడా వచ్చింది.

ఇద్దరూ స్కూటర్‌పైన వెళ్ళిపోయారు.

రామ్మూర్తి వాలు కుర్చీ తెచ్చుకుని వరండాలో వేసుకున్నాడు. ఊర్పుని వీధి వెంట వెళ్ళేవాళ్ళని యాంత్రికంగా చూస్తున్నాడు.

గతం అంతా నెమరువేసుకుంటూ కుంగిక్రుశించడం రామ్మూర్తి నైజానికి సరిపడదు. పద్ధతి ప్రకారం బ్రతుకు సాగించడం అలవాటు. ముప్పై అయిదేళ్ళు తనని కంటికి రెప్పలా చూసుకున్న ఇల్లాలు. పార్వతి హఠాత్తుగా కన్ను మూసి తనని ఒంటరి చేసి హాయిగా తృప్తిగా పసుపు కుంకుమలతో ఏణర్థం క్రితం వెళ్ళిపోయినప్పుడు కూడా పైకి నిబ్బరం సడలలేదు. గుండెల్లో సముద్రాలు పొంగినా ఆ పురవడిలో కొట్టుకుపో లేదు.

భవిష్యత్తు కీకారణ్యంలా తోచింది. అయినా దారి వెతుక్కోక తప్పదని తెలుసు. ఇద్దరు కొడుకులు ఆలోచించుకుని చెప్పారు. రెండు వారాలు ఒకరింట్లో. మరో రెండు వారాలు ఇంకొకరింట్లో వుండేటట్లు నిర్ణయించారు. సరేనన్నాడు

ఈ పదిహేను మాసాలుగా కొడుకులూ కోడళ్ళూ ప్రవర్తిస్తున్న తీరు గమనించకపోలేదు, జాగ్రత్త పడాలని కూడా గ్రహించాడు. కాని

యివాళ తాను చెవులారవిన్న మాటలు ముందు జీవితంగురించి తీవ్రంగా ఆలోచింపచేసేవిగా వున్నాయి.

క్రిందటిసారి రెండో కొడుకు దగ్గర "వున్నప్పుడు. నీకేవయ్యా రామూర్తి! అదృష్టవంతుడివి. రామలక్ష్మణుల్లాంటి కొడుకులు. రెండు కళ్ళు. త్వరలో నీకు బ్రహ్మాండంగా షష్టిపూర్తి మహోత్సవం జరుపుతారయ్యా" అని స్నేహితుడన్న మాటలు గుర్తొచ్చి లోలోన నవ్వుకున్నాడు.

మధ్యాహ్నం రెండో కొడుకు రాసిన ఉత్తరం చదివినప్పటినుంచి దానిని పెద్దవాడికి చూపాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తున్నాడు. జానకిరాం రాక ముందు, ఆ సమస్య తీరిపోయింది. ఇక ఆ వుత్తరంలోని సంగతులు ఎవరికీ చెప్పనవసరంలేదు.

తానే మరోసారి చూద్దామనుకున్నాడు. లేచి వెళ్ళి తీసుకొచ్చాడు. కళ్ళు చదువుతున్నాయి.

"పూజ్యులైన నాన్నగారికి,

నమస్కారాలు.

క్రిందటి వారం ఇల్లు మారాం. ఇప్పుడున్న యిల్లు ఆఫీసుకి కొంత దగ్గరగా వుంది. వెనుకటి యింటాయన అద్దె పెంచమని గోల చేస్తున్నాడు. పైగా నీళ్ళు సరిగా రావడంలేదు. కొత్తయింట్లో నీళ్ళ యిబ్బంది లేదు. కాని యిల్లు చాలా చిన్నది. చుట్టుపక్కల వున్న వాళ్ళు మంచి వాళ్ళే మీ కోడలు రాధకి నచ్చింది. ఇద్దరు పిల్లల బడికికూడా దగ్గరవుతుంది.

అన్నయ్యకి తర్వాత విడిగా ఉత్తరం రాద్దామనుకుంటున్నాను రాధకి ఈ మధ్య ఒంట్లో అంత బాగా వుండటంలేదు. పిల్లలతో సతమతమవుతోంది. డాక్టరుకి చూపించాను మందులు రాసిచ్చి విశ్రాంతి తీసుకోవాలన్నాడు. ఈ వివరాలన్నీ అన్నయ్యకి నెమ్మదిమీద రాస్తాను.

ఈళ్ళో ఇంటి సంగం వాటా అద్దె నాకు సరిగా పంపడంలేదు అన్నయ్యవాటా అద్దె నెల నెలా పంపుతున్నారనుకుంటున్నాను మీరు ఒకసారి అద్దెకున్నాయనకి గట్టిగా ఉత్తరం రాయండి. అన్నీ ధరలు పెరిగిపోవడంతో డబ్బుకి యిబ్బందిగా వుంది.

ఇప్పుడు మీరిక్కడికి వస్తే ముఖ్యంగా చిన్న యిల్లు కాబట్టి యిబ్బందిగా వుంటుంది అక్కడున్న యిల్లు పెద్దది. మీ కోసం విడిగా ఒక గది ఏర్పాటు చేశారుగదా, కాబట్టి తిరిగి ఇక్కడ పరిస్థితి అనుకూలం అయ్యేవరకూ మీరు అక్కడే వుండడం మంచిది. ఈ సంగతి అన్నయ్యకు రాస్తాను. అక్కడ బాదరబందీ లేదు. రఘు పబ్లిక్ స్కూల్లోన్నే వుంటున్నాడు. కనుక ఒదినకి పని వక్కువ. అందుచేత ప్రస్తుతం మీకు ఇక్కడే వుండండి అన్నయ్యకి ఒదినకీ నమస్కారాలని చెప్పండి.

ఇట్లు మీ

చిన్నా.

ఉత్తరం మడిచి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. పకడ్బందీగా రాసినందుకు కొడుకు ప్రయోజకత్వాన్ని మెచ్చుకున్నాడు దాని ప్రభావం ఏటువంటిదో ఊహించేందుకు రామ్మూర్తికి ఎక్కువసేపు పట్టలేదు.

ఇక చేయవలసిందేమిటి?

జీవితంలో ఇంతవరకు ఎవర్నీ ప్రాధేయపడలేదు రామ్మూర్తి. ఎంత పెద్ద చిక్కు ఎదురైనా నిభాయించుని ముందుకుపోవడమే అతనెరుగు.

ఇప్పుడేం చేయాలి? పనులన్నీ నిర్ధారించుకోసాగాడు. చిన్నాని కోడల్నీ, మనవడూ మనవరాల్నీ చూశాలనిపిస్తున్నా ఉత్తరం గట్టిగా మందలిస్తోంది.

పెద్దాడి కొడుకు రఘుని వెళ్ళి ఒకసారి చూసి రావాలి. దానికే ఇబ్బంది ఉండదు.

ఊళ్ళో వున్న యిల్లు ఇద్దరు కొడుకుల పేరా రాసిచ్చాడు కాబట్టి గొడవలే వుండవు. చిన్నాడు కోరిన ప్రకారం అద్దె నెలనెలా సరీగా పంపమని రాయాలి.

రిటైరయ్యాక వచ్చిన డబ్బు కొంత ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్ లో వేసి మిగిలింది కొడుకులకి అప్పుడే యిచ్చేశాడు. ఆ సమస్య కూడా వుండదు. పోతే బ్యాంక్ కి వెళ్ళి మేనేజరుతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి వెంటనే కాశీకి వుత్తరం రాసి పడేయాలి.

పెట్టె ఒకటి గట్టిది కొనుక్కోవాలి.

రెండు మూడు రోజుల్లో తాను వెళ్ళిపోతున్నట్టు వెంటనే పెద్దాడికి చెప్పాలి వాడి మనస్సు కుదుటపడింది. తనవల్ల ఎవరికీ యెటువంటి యిబ్బంది కలగకూడదు.

రామ్మూర్తి మనసు తేలిక పడింది. మబ్బుల్లా కమ్ముకున్న సమస్యలు తొలగిపోయాయి.

కుర్చీ మడచి గదిలో పెట్టాడు.

ఆకలిగా వుంది.

పొద్దున గూట్లో పెట్టిన అరటిపళ్ళు తిందామనుకున్నాడు. అక్కడవి లేవు.

కూజా వంచి గ్లాసు నిండా నీళ్ళు పట్టుకుని గటగటా తాగి మంచం మీద నడుం వాల్చాడు. అనుకున్న పనులన్నీ రెండు మూడు రోజులలో పూర్తి చేయడం చాలా అనవసరం. పెండలాడే లేవాలనుకున్నాడు.

* * *

జానకిరాంకి సామాన్యంగా ఆఫీసు అడ్రసుకి ఉత్తరాలు రావు కవరు మీద దస్తూరి తన తండ్రిదని పోల్చుకున్నాడు. కొంపతీసి మళ్ళీ

వస్తున్నానని రాయడం లేదుకదా అనే సందేహం కలిగింది వచ్చేందుకు డబ్బు పంపమని ఇంటికి రాస్తే వసుధ ఏమనుకుంటుందోనని ఆఫీసుకి రాసి వుంటాడు.

కవరు నెమ్మదిగా చించి ఉత్తరం బయటికి తీశాడు అది రామూర్తి కాశీ నుంచి రాసిన ఉత్తరం.

చిరంజీవి జానకిరాంకి ఆశీస్సులు.

నాన్నా! అవును నా నాన్న పేరు పెట్టుకున్నాను గదా నీకు పుట్టినప్పట్నుంచి నిన్నలాగే పిలుస్తున్నాను.

ఈ వుత్తరం కాశీ నుంచి రాస్తున్నందుకు ఆశ్చర్యపడుతున్నావా? మీరనుకున్నట్లు నేను చిన్న దగ్గరికి వెళ్ళలేదు. వాడు నీకు ఉత్తరం రాసి వుండడు నాకు రాసిన ఉత్తరంలో. వాడి యిబ్బందులు చెప్పాడు. చిన్న ఇంట్లోకి మారాడట నేను అక్కడికివెళ్తే యిబ్బందిగా వుంటుం దని రాశాడు.

ఇక మీ సంగతి నాన్నా! అరంగ్రేట్రానికి వెళ్ళేముందు నువ్వూ కోడలూ వాదించుకోవడం అంతా నా చెవిని పడింది. ఓపికలేక ఆనాడు షికారుకి వెళ్ళలేకపోయాను. మీరన్న దాంట్లోతప్పులేదు. ఎవర్నీ నిందిం చడంలేదు.

ఇక్కడ అన్ని ఏర్పాట్లు బాగానే ఉన్నాయి. సేవాశ్రమంలో వున్నాను. ఇదివరకే పీళ్ళకి రాసిన సంగతులు తెలుసుకున్నాను.

బ్యాంక్ మేనేజరుతో అన్ని విషయాలు మాట్లాడాను. ఎఫ్ డి. పైన నెల నెలా నాకు వడ్డీ ఇక్కడికే పంపుతారు. అవసరమైనపత్రాలు బ్యాంకులోనే భద్రపరిచాను. మూలగది టేబుల్లో కవరుంది కాపీలం దులో వున్నాయి.

నేను వున్నంత కాలం వడ్డీ కాశీకిపంపుతారు. ఎప్పుడు పంపటం అపుచేయాలో సేవాశ్రమం నుంచి కబురొస్తుంది.

అటుతర్వాత ఆ డబ్బు నీకు సగం, చిన్నాకి సగం ఇవ్వాలని కూడా బ్యాంకికి రాసిచ్చాను. డబ్బు మీ యిద్దరికి తప్పకుండ ఇస్తారు.

నేను ఇక కాశీలోనే వుంటాను. శేష జీవితం ప్రశాంతంగా గడుపుతాను. నా గురించి నీకూ చిన్నాకి సమస్యలుండవు చిన్నాకి కూడా వుత్తరం రాస్తున్నాను.

చి. రఘుకి బాగా చదువు చెప్పించి గొప్పవాణ్ని చెయ్. చి.సౌ. కోడలు వసుధకి దీవనలు.

నేనుండేది అన్నపూర్ణా సేవాశ్రమం మణికర్ణి కఘాటికి రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో వుంది. నేను మీ అమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళేవరూకూ ఈ ఆశ్రమంలోనే వుంటాను. వెళ్ళిన సంగతి ఆశ్రమం వాళ్ళుతెలియ జేస్తారు.

మీ అందరినీ మరో సారి దీవిస్తున్నాను.

ఇట్లు

మీ నాన్న రామ్మూర్తి

(ఆంధ్రపత్రిక 4 జూలై 86)